

TROBADA DE FORMACIÓ DE CATEQUISTES (13-4-2012)

LA VIDA DE PREGÀRIA EN EL MÓN DELS INFANTS

TOT PREGANT AMB ELS INFANTS

Preparació

Descrivim com podria ser una trobada de pregària amb infants

És molt important **presentar** als infants el què farem: *Anem a tenir una reunió amb Jesús, anem a estar una estona amb Jesús, anirem a un lloc on podrem estar amb Jesús* ... Aquesta presentació ha de crear certa expectativa i ha de començar a crear l'ambient adequat.

MOTIVACIÓ I AMBIENTACIÓ INTERIOR: *reunió, estona, amb l'amic Jesús*

Abans d'entrar a la capella o aula de pregària els indiquem que han d'entrar en silenci, sense córrer, ocupant les cadires o bé seient a la catifa (**ells han d'estar a punt i tot ha d'estar a punt!**). Les primeres vegades solen entrar amb pressa i una mica desordenats, però amb el temps això s'anirà millorant.

ELEMENTS CONDUCTUALS: *ordre, respecte, ritus, tranquil·litat, silenci,*

importància del moment

Quan cada un ocupa el seu lloc se'ls convida a **que s'asseguin adequadament:** a les cadires amb les cames rectes i les mans sobre les cuixes, a la catifa amb les cames creuades i les mans sobre els genolls o unides.

L'animador ha de parlar sempre en un to de veu adequat (poc a poc, en veu baixa, creant ambient de recolliment i de silenci) i ha de convidar a que si ells volen dir alguna cosa que ho facin d'aquesta mateixa manera.

La **primera vegada** que el grup d'infants realitza aquesta "reunió" se'ls convida a **que**

diguin tot el que saben sobre Jesús: el que vol aixeca la mà i l'animador li dóna la paraula; recordar que s'ha de mantenir sempre un to de veu adequat.

MEMÒRIA I FAMILIARITZACIÓ SOBRE JESÚS: ens familiaritzem sobre Jesús, amb el seus fets i les seves paraules; i l'infant ho fa amb les seves paraules i el seu univers íntim i personal

Després **se'ls explica el lloc de pregària** i se'ls introdueix en els records i presències del Senyor (sagrari, imatges, creu, llànties, etc). En les trobades successives sempre es començarà evocant els records i les presències de Jesús (almenys alguns/es, o introduint algunes novetats: icones, i altres símbols religiosos).

INTRODUCCIÓ PROGRESSIVA AL MÓN SIMBÒLIC SAGRAMENTAL: les coses i els gestos parlen i ens parlen més enllà del que sembla a primera vista, parlem del món de l'evocació, és el que passa amb l'univers dels objectes/record i amb els gestos rituals "domèstics": una fotografia, una celebració familiar que anem repetint cada any, un regal que m'ha fet el meu millor amic,...

Primera part

Ara es podria cantar **un cant adequat** (millor que ja el sàpiguen de memòria, els papers distreuen i desconcentren, i que siguin meditatis i de poca lletra), encara que no és del tot necessari, i els convidem a **que tanquin els ulls (...)** i a que es fixin en els sorolls que se senten al carrer (o fora de la capella). En els cursos superiors de Primària se'ls pot convidar a que es fixin en la seva pròpia respiració o en el batec del seu cor. Després d'algunes trobades podem adonar-nos que alguns infants es concentren mirant els ulls de Jesús (a la icona), la vela, el sagrari, el llibre de la Bíblia, etc.

Aquesta part dura algun minut. Convé no perllongar massa. Ha de durar el necessari perquè es puguin concentrar i relaxar. Ben feta dóna molta pau.

PETITES TÈCNIQUES DE CONCENTRACIÓ, RELAXAMENT, per tal de saber què fer del propi silenci, convertint el silenci en un espai de trobada amb si mateix (dispers i distret amb tantes coses!) i amb el Senyor.

Segona part

Ara **entrem en la pregària** pròpiament dita. L'animador indica que ell dirà en veu alta una pregària i que cada un la dirigirà a Jesús repetint al seu interior, sense que ningú ho senti. Es pot indicar, fins i tot, que recordin en la seva ment el rostre de Jesús de la icona o el sagrari.

L'animador diu en veu alta, per exemple, *Jesús, t'estimo*, i deixa un espai de silenci perquè els infants puguin repetir en el seu interior.

LA PREGÀRIA QUE SUGGEREIX L'ANIMADOR HA DE TENIR A VEURE AMB

EL SEU MÓN INTERN I LA SEVA VIDA ACTIVA, amb paraules i idees que li resultin familiars, i breus perquè així la puguin repetir.

Torna a dir-la en veu alta i a deixar un espai de silenci; de nou la diu i deixa el temps de silenci. Finalment diu només *Jesús* i deixa un temps de silenci, on la durada dependrà de com es trobin els infants. Els grans solen estar en silenci més temps. Quan els infants han realitzat diverses trobades de pregària se'ls convida a que ells es dirigeixin a Jesús, sense que ningú els senti i tal com estan, amb les seves pròpies paraules o repetint la frase que ells vulguin, explicant-li les seves coses, preocupacions, neguits, alegries, il·lusions, ... **cal subratllar que Jesús sempre escolta**, i recomanar que en la conversa a ulls clucs cal deixat de tant en tant algun espai de silenci (l'animador pot ajuda a conduir aquesta “conversa”).

Aquesta part conclou convidant-los a que obrin els ulls i amb un cant.

CONVERSA/CONTACTE AMB EL SENYOR: Si diem que Jesús és el “meu millor amic” vol dir que li podem explicar les nostres coses sabent que Ell sempre les escoltarà, serà aquesta convicció el que faci que en el silenci vagin notant que el tenim ben a prop.

Tercera part

Després que els infants han obert els ulls i hem cantat el cant, passem al moment d'**escoltar a Jesús** que parla quan algú llegeix la seva Paraula des del Llibre de la Bíblia.

L'animador recorda a tots que ara parlarà Jesús: la veu serà de qui llegeix, però **la Paraula és de Jesús** que vol parlar al cor; la veu és de qui llegeix però qui parla és Jesús. Aquesta idea és central i s'ha de repetir sempre abans de llegir la Bíblia.

L'animador pren en les seves mans el Llibre de la Bíblia i llegeix un verset breu (o bé un text breu), després el besa amb unció. Si li sembla convenient pot llegir-lo una altra vegada més.

JESÚS PARLA A TRAVÉS DE LA BÍBLIA, A TRAVÉS DEL QUI LA LLEGEIX, Ell també ens parla així a cadascú i a tots. cal deixar que entri la seva paraula en el nostre cor, per això cal saber repetir-la ex externament i internament.
--

Després de la proclamació convida els infants a que repeteixin el que ens ha dit Jesús. En general als infants els hi agrada repetir. L'animador els pot anar ajudant i, d'aquesta manera, la Paraula de Jesús va ressonant i es va quedant en la seva memòria. Cada vegada que un infant ha dit el que Jesús ens diu se li convida, si vol, a que besí el Llibre de la Bíblia, que és com besar a Jesús.

Quan ja tots han repetit el que Jesús ens ha dit ho poden repetir tots junts alhora. Després d'això l'animador pot explicar breument el text bíblic o fins i tot preguntar als infants què signifiquen les Paraules de Jesús que hem escoltat i repetit, com viure-les, etc. Aquí podem acabar també amb un cant.

Conclusió/comiat

En aquest moment dirigim una pregària **comú** a Jesús. En les primeres trobades preguem el *Pare nostre* i concloem amb el senyal de la Creu.

Conforme van avançant aquestes reunions es va introduint els infants en les diverses maneres de pregària: petició, petició de perdó, acció de gràcies, adoració. ...

UNA ALTRE VEGADA L'UNIVERS DE L'INFANT: ... mai no sense recordar que qualsevol d'aquestes maneres de pregar han de considerar l'univers de l'infant: família, escola, joc, catequesi, parròquia, esplai, ... i aquelles altres coses que els infants saben que preocupen a les persones adultes -i que senten en les converses (són tot orelles!) dels pares/mares, professors, catequistes, en la televisió, etc-).

Se'ls convida a presentar una pregària a Jesús i tots s'uneixen a ella amb una resposta adequada ("us ho demanem Senyor!", etc). Creiem que sempre convé finalitzar amb el *Pare nostre* i el signe de la Creu

LES PREGÀRIES "CONVENCIONALS" tenen sentit per elles mateixes, per altra banda van força bé perquè no sempre ens "surten" paraules adequades per contactar amb el Senyor, i més encara: tenen el gran valor -com el cant- de pregària en **comú - comunitària/eclesial-**.

Aquí podem també cantar.

La trobada amb Jesús conclou convidant els infants a besar el Llibre de la Bíblia, fins i tot a abraçar-lo, ja que fer-ho és com si l'hi féssim a Jesús. De vegades els mateixos infants demanen poder besar el Llibre de la Bíblia. És commovedor observar com els infants besen i abracen el Llibre de la Bíblia.

ELS GESTOS AFECTIUS FORMEN PART DE L'UNIVERS DE L'INFANT, no podem anar parlant de la idea d'estimar Jesús sense promoure que expressin (simbòlicament/sagramentalment) la seva amistat amb Ell.

Se'ls recorda que sempre que vulguin poden venir ells sols o amb els amics a estar amb Jesús, a escoltar la seva Paraula, a besar-li besant el Llibre de la Bíblia ... i els nens solen anar.

Es convida als infants a sortir de la Capella o aula de pregària en silenci i en ordre (en cas de que passi a l'escola per a tornar a la seva aula de treball o classe).

...i UNA ALTRE VEGADA: ordre, respecte, silenci, tranquil·litat, ...

Aquestes trobades impacten molt en els nens. En general volen tornar i pregunten quan els tocarà altre cop anar a la Capella (si aquesta es troba oberta i accessible a ells -en cas que estiguem a l'escola- entraran en els moments d'esbarjo i repetiran el que han anat fent en les reunions de pregària amb Jesús).

(Pautes de Pedro López, de Misión Joven, i arranjaments i comentaris d'en Joan Suñol S.J, de la parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida)